

Música popular i contemporània amb els grallers Xarop de Canya

Xarop de Canya. Sans Bar, 31 de desembre de 1989. 20 hores. Ramon Boixader, Emili Legaz i Enric Montsant, gralles; Pep Lafuente i Santi Fíguls, percussions; "Guest Star": Jonathan Camp, contrabaix.

JAUME CAMPRUBÍ

Granollers.— L'ens de "El Ente" no va aparèixer ni dissabte, dia 30, ni diumenge, dia 31. El concert es va anul·lar perquè es va desintegrar el grup. "El Ente" ha patit una crisi que l'ha portat, com a molts grups, a la desfeta. Per això, curiosament, el Sans Bar acabava l'any amb una actuació fora de l'habitual: "Xarop de Canya", grup especialitzat en música popular. Encara que més d'un es va ennuegar amb el "cubata", l'experiència va ser més que positiva. Com diu el prospecte de "Xarop de Canya", "facilita la digestió, afavoreix l'alegria i elimina les depressions i melancories". Tanta falta que ens fa per aquestes festes. Per tant, un

xarop mai no fa mal, ben al contrari.

Els de "Xarop de Canya" porten més de cinc anys que es belluguen pels carrers de les festes populars dels pobles. Era la primera vegada que oferien en un local, tipus Sans Bar, un concert de música composta per ells. Era la primera vegada que, en el Sans Bar, unes gralles populars feien callar els altaveus que vomiten la música enllaunada.

"Xarop de Canya" es va trobar amb el compromís d'oferir un concert que estava previst en un principi per omplir una mitja part del grup de rock "El Ente". El concert va començar amb una introducció del contrabaix sol i s'hi van anar incorporant els tambors i la secció de percussió a ritme de tarantella. Posteriorment, els tres grallers, vestits a manera del patges dels Reis de l'Orient, jugaven amb les melodies de les estridents gralles. Els tamborers van aparèixer de l'altell de la sala per afegir-se als altres membres del grup

per continuar damunt de l'escenari.

El segon tema que van tocar va ser *Els gegants de Montornès*, tema compost expressament per a aquests personatges. Van seguir els temes *Obertura*, *Aire*, *Foc* i la tarantella, molt marxosa, *El basteig de xarop*. Per acabar amb un tema que l'anomenen *La rotonda*, un pasdoble dels acordeonistes del Pirineu.

La música popular de Xarop de Canya és de les que fan ballar, encara que soni a tradicional a causa del so de la gralla. No deixa de ser una experiència interessant i gens "snob", ja que Xarop de Canya mereix millor sort. Són dels pocs grups de Catalunya que fan temes propis, inspirats en la música popular. Per finalitzar una dècada d'eclecticisme musical un digestiu, com Xarop de Canya, ens recorda el nostre origen musical. I també en els temples on l'alcohol és amo i senyor, el xarop tradicional es converteix en un remei per a les plagues d'estómac.